

Bestemmelse i Loven skulde give Befolkningen. Befolkningskommissionen kom i sin Behandling af disse Spørgsmaal til det enstemmige Resultat, at Mødrehjælpsopgaver og Vejledning i Seksualhygiejne ikke bør foregaa samme Sted, og Kommissionen mente endvidere at burde foreslaa, at Mødrehjælpsinstitutionerne blev fjernet fra Sygehusene og oprettedes som selvstændige Institutioner udenfor disse.

Den 10. Marts 1938 fremsattes Forslag til den senere vedtagne Lov Nr. 84 af 31. Marts 1938, hvorefter Svangerskabslovens Ikrafttræden udsattes. I Bemærkningerne til Lovforslaget udtaltes det, at det under Forhandlingerne i Rigsdagen om Forslaget til Svangerskabsloven af Justitsministeren gentagne Gange var fremhævet, at det var en Forudsætning for denne Lovgivning, at der, inden Loven traadte i Kraft, blev gennemført forskellige Foranstaltninger til Hjælp og Støtte for Kvinder til Gennemførelse af Svangerskabet og i Anledning af Fødslen, saaledes de heromhandlede Mødrehjælpsinstitutioner. Da Justitsministeriet ikke mente, at Grundlaget for disse Institutioners Arbejde vilde være fuldt ud i Orden inden 1. April 1938, fandt Justitsministeriet det rettest, at Svangerskabslovens Ikrafttræden blev udsat til 1. Oktober 1939.

Socialministeriet har derefter taget de af Befolkningskommissionen i Betænkning Nr. 3 indeholdte Forslag under Overvejelse og har ment nu at burde fremsætte et Lovforslag vedrørende de Mødrehjælpsinstitutioner, hvis Oprettelse er en nødvendig Forudsætning for Svangerskabslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1939. Ved et i Socialministeriet afholdt Møde med Repræsentanter for de Institutioner, som maatte antages at ville blive repræsenteret i det af Befolkningskommissionen foreslaaede Mødrehjælps Fællesraad, drøftedes Principperne for Udarbejdelse af et Lovforslag om Mødrehjælpsinstitutioner, og der var Enighed om at benytte Befolkningskommissionens Forslag som det naturlige Udgangspunkt i saa Henseende.

Om den nærmere Baggrund for Forslaget om Oprettelse af Mødrehjælpsinstitutioner skal man derfor henvise til Befolkningskommissionens fornævnte Betænkning Nr. 3, Indledningen Side 9—11 og Kap. IV, samt, for saa vidt angaar den af Foreningen „Mødrehjælpen“ i København i en Aarrekke drevne meget paaskønnelsesværdige Virksomhed, der har afgivet et fortrinligt Erfaringsmateriale for Behandlingen af disse Spørgsmaal paa en bredere Basis, til Betænkningens Bilag 7, Side 187 ff.

Om Mødrehjælpsinstitutionernes Muligheder som Middel mod Svangerskabsafbrydelser henvises navnlig til Betænkningens Side 82—84 samt til Bemærkningerne til Forslaget til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v., hvorefter Institutionerne skal virke som et Led i det Arbejde, der sættes ind paa at fjerne eller afsvække de Grunde, der bestemmer en Kvinde til at ønske sit Svangerskab afbrudt.

Angaaende Indholdet af Lovforslaget skal man udtale, at Socialministeriet ligesom Befolkningskommissionen tillægger det stor Betydning, at det *private Initiativ* gennem Tilslutning af Foreninger faar Indflydelse paa Institutionernes Arbejde, ligesom man lægger megen Vægt paa, at disse Institutioner i Befolkningens Øjne ikke kommer til at staa som Institutioner, der paa samme Maade som Socialkontorerne alene tager Sigte paa at hjælpe den mest ubemidlede Del af Befolkningen. Mødrehjælpsinstitutionerne bør i den offentlige Bevidsthed have samme Præg som Sygehusene og andre tilsvarende Institutioner, der søges af alle Befolkningskredse.

Den Forening af det private Initiativ og det offentliges Indflydelse, som efter Socialministeriets Formening bør tilstræbes, har fundet Udtryk i Lovforslagets § 5, Stk. 2, der som Medlemmer af Institutionens Bestyrelse først nævner en Række Repræsentanter for Kommunerne inden for Institutionens Virkeomraade og derefter fastsætter, at Foreninger, der er dannet med det Formaal økonomisk og paa anden Maade at støtte Mødrehjælpsinstitutionens Virksomhed, med Socialministerens Godkendelse kan vælge indtil 2 Medlemmer til Institutionens Bestyrelse, og at private Foreninger inden for Institutionens Virkeomraade med Interesse for Institutionens Arbejde med Socialministerens Godkendelse kan repræsenteres med indtil 2 Medlemmer i Bestyrelsen. Denne Bestemmelse maa ses paa Baggrund af Bestemmelserne i Lovforslagets § 3 og § 11, Stk. 4, hvorefter Mødrehjælpsinstitutionen kan paatage sig en Række frivillige Opgaver, hvortil Udgifterne afholdes af de private Midler, der er stillet til Raadighed for Institutionen. Det har været Meningen herigenom at give Plads for Udfoldelse af de private Foreningers Initiativ og Offervilje.

Med Hensyn til det *Personale*, der skal udføre det daglige Arbejde i en Mødrehjælpsinstitution, er Socialministeriet — ligesom Befolkningskommissionen — af den Opfattelse, at det er en absolut Betingelse